

Znienawidzony bez powodu

***"To się stało, aby się wypełniło słowo napisane
w ich zakonie: Nienawidzili mnie bez
przyczyny".***

-Jana 15 werset 25

Religijny świat w czasach Jezusa nienawidził Go i w końcu skazał na śmierć. Nienawidzili Go, ponieważ Jego sposób życia był sprzeczny z ich sposobem życia. Swoim przykładem poświecał ich egoizm, a swoimi naukami obnażał ich popularne błędy, nauczając niepopularnych prawd.

Słowa naszego początkowego tekstu, zaczerpnięte z Psalmu 69 werset 4, zostały wypowiedziane przez Jezusa do Jego uczniów w ostatnich godzinach Jego ziemskiej służby. Wiedział, że wkrótce będą cierpieć z powodu niepokoju i bólu serca, i starał się przygotować ich serca i umysły na nadchodzące wydarzenia. Nie chciał, by się potknęli, ale by byli gotowi na przyjęcie Ducha Świętego w dniu Pięćdziesiątnicy i skorzystanie ze wspaniałych

przywilejów niebiańskiego powołania. Hebrajczyków
3 werset 1

POGARDA ŚWIATA

Podczas służby Jezusa uczniowie nauczyli się, że bycie naśladowcą pokornego i skromnego Jezusa nie przynosiło im dobrej woli religijnego świata ich czasów. Zdarzało się, że tłumy gromadziły się wokół ukochanego Pana, ale często ich motywem okazywały się jakiekolwiek materialne lub cielesne korzyści, które mieli nadzieję od Niego otrzymać. Niewielu było zainteresowanych do tego stopnia, by wiernie Go naśladować lub być gotowymi do poświęceń, by być Jego uczniami. Jana 6 wersety 26 i 27 oraz 60 i 66

Kiedy nadszedł czas ukrzyżowania Jezusa, jego uczniowie bez wątpienia wierzyli, że uda mu się w jakiś sposób uniknąć śmierci i przejąć rolę przywódcy i króla Izraela. Znali słowa proroka Izajasza, który napisał o Mesjaszu: "Jego rządowi i pokojowi nie będzie końca". (Izajasza 9 werset 7). Nie wiedzieli jednak, że zanim wypełnią się wspaniałe proroctwa związane z Jego królewską chwałą, najpierw będzie musiał cierpieć i umrzeć za

świat. Mieli nadzieję uczestniczyć z Mistrzem w Jego chwale, która, jak wierzyli, była blisko.

JEZUS MUSI UMRZEĆ

Jezus nie ukrywał przed swoimi uczniami konieczności swojej rychłej śmierci. Z opisu biblijnego dowiadujemy się: "Od tego czasu zaczął Jezus pokazywać swoim uczniom, że musi iść do Jerozolimy, cierpieć wiele rzeczy od starszych, arcykapłanów i uczonych w Piśmie, zostać zabitym i zmartwychwstać trzeciego dnia". (Mateusza 16 werset 21). Chociaż oświadczenie Jezusa było jasne, jego naśladowcy musieli myśleć, że to, co powiedział, miało inne znaczenie.

Jezus wiedział, że jego uczniowie wciąż postrzegali swoje przywileje uczniostwa z punktu widzenia korzyści materialnych i chwały, którą mieli nadzieję osiągnąć dzięki związaniu się z Nim. Wiedział również, że po Pięćdziesiątnicy zostaną napełnieni Duchem Świętym zrozumienia. Teraz jednak nie byli w stanie zaakceptować faktu, że śmierć ich Pana rzeczywiście nastąpi.

ZNIENAWIDZENI WYZNAWCY JEZUSA

Uczniowie kochali swojego Mistrza i byli przekonani, że był on wyznaczonym przez Boga Mesjaszem, ale nie rozumieli jeszcze, że z jego służbą miało być związane cierpienie i śmierć, poprzedzające chwałę i cześć. Piotr napisał później: "Badając, co lub jaki sposób czasu oznaczał Duch Chrystusa, który był w nich, gdy wcześniej świadczył o cierpieniach Chrystusa i chwale, która miała nastąpić". 1 Piotra 1 werset 11

W naszym polecanym fragmencie Jezus przyznał, że był znienawidzony bez powodu, a także wyjaśnił: "Jeśli was świat nienawidzi, wiedźcie, że mnie pierwej niż was znienawidził. Gdybyście byli ze świata, świat miłowałby swoich; ale ponieważ nie jesteście ze świata, lecz Ja was wybrałem ze świata, dlatego świat was nienawidzi. Pamiętajcie na słowo, które wam powiedziałem: Sługa nie jest większy od swego pana. Jeśli Mnie prześladowali, to i was będą prześladować; jeśli zachowali moje słowa, to i wasze zachowają. Ale to wszystko będą wam czynić dla imienia mego, bo nie znają tego, który mnie posłał". Jana 15 wersety od 18 do 21

Mistrz również ostrzegał: "Oto nadchodzi godzina, owszem, już nadeszła, że się rozproszycie, każdy do

swoich, i zostawicie mnie samego; a jeszcze nie jestem sam, bo Ojciec jest ze mną. To wam powiedziałem, abyście we Mnie pokój mieli. Na świecie ucisk mieć będziecie, ale bądźcie dobrej myśli; Jam zwyciężył świat". Jana 16 wersety 32 i 33

Warto zauważyć, że to nie tyle ostrzeżenie przed nadchodzącym rozproszeniem i prześladowaniami miało dać uczniom pokój i radość, ale raczej, gdy nadejdzie, zrozumieją jego prawdziwe znaczenie. Zrozumieliby wtedy, że mają wielki przywilej cierpienia z Jezusem. Jezus chciał, aby wiedzieli, że pokonał świat i że oni również otrzymają siłę do pokonania świata, jeśli nadal będą Jego uczniami. Z tym obiecany zapewnieniem zwycięstwa mogli się radować, pomimo opozycji i prześladowań ze strony świata. Świadomość, że cierpią wraz ze swoim drogim Panem, dodawała im odwagi, by wiernie trwać.

ZWYCIĘZCY

Z przykładu, jaki dał nam Jezus w swoim życiu, posłudze i nauczaniu, jasno wynika, że życie chrześcijańskie jest walką z przeciwnościami. Toczy się nieustanna wojna, w której walczymy z potężnymi

wrogami, którzy mogliby nas obezwładnić, chyba że otrzymalibyśmy boską siłę, by ich pokonać. Szatan, diabeł, jest wielkim przeciwnikiem chrześcijanina, a jego sprzymierzeńcami są świat i nasze upadłe ciało. (1 Piotra rozdział 5 werset 8; Jana rozdział 17 wersety 14 i 15; Rzymian rozdział 7 werset 18). Mówiąc o sobie, apostoł Paweł napisał: "Dyscyplinuję moje ciało i trzymam je pod kontrolą, aby po głoszeniu innym samemu nie zostać zdyskwalifikowanym". 1 Koryntian rozdział 9 werset 27

Termin "zwycięzać" jest używany do opisania zwycięstwa chrześcijanina nad diabłem, nad światem i nad własnym ciałem. Zło jest podstawą świata, którego księciem jest Szatan. Paweł napominał: "Nie daj się zwyciężyć złu, ale zło dobrem zwyciężaj". (Rzymian 12 werset 21). Jan również zachęca: "Każdy, kto jest spłodzony z Boga, zwycięża świat; i to jest zwycięstwo (greckie: oznacza sukces), które zwyciężyło świat, nawet nasza wiara". 1 Jana rozdział 5 werset 4

BÓG JEST MIŁOŚCIĄ

Nasz Ojciec Niebieski jest autorem miłości i był jej sponsorem przez wieki. Szatan natomiast jest

autorem samolubstwa. Te dwie zasady toczą ze sobą wojnę od upadku człowieka. Lud Boży - ci, którzy wiernie Mu służyli w każdym wieku - był motywowany miłością do Niego. Byli prowadzeni przez Niego i Jego Ducha, podczas gdy większość reszty ludzkości przeszła przez życie kontrolowana głównie przez zasadę samolubstwa.

Człowiek został stworzony na obraz Boga, a ślady tego obrazu wciąż pozostają i przejawiają się w uczynkach dobroci ze strony wielu. (Rodzaju 1 werset 27). Jednak to nie okazjonalne uczynki dobroci stanowią o przewyżczeniu świata i jego ducha. Musi to być nawrócenie z zasady życia dla siebie na zasadę życia dla Boga i poświęcenia naszego życia Jego służbie. Z powodu grzechu "ja" zostało przyjęte przez ludzką rodzinę jako dominujący motyw życia. Stało się to tak bardzo sposobem życia na świecie, że jest uważane za normalne. Interes własny jest zasadą rządzącą obecnym światem, a szatan jest "bogiem tego świata". 2 Koryntian 4 werset 4

KOCHAĆ SIĘ NAWZAJEM

Jedynym sposobem, w jaki egoizm może zostać wyeliminowany, a zasada miłości ustanowiona na całej ziemi jako wiodąca zasada życia, jest Boży plan zbawienia. W Jezusie mamy najbardziej wszechstronny przykład miłości jako sposobu życia. On nie tylko dał nam przykład, ale nakazał miłość swoim naśladowcom, mówiąc: "Przykazanie nowe daję wam, abyście się wzajemnie miłowali, tak jak Ja was umiłowałem". Jana 13 werset 34

Ten duch miłości nie został w pełni zrozumiany ani doceniony przez bogatego młodego władcę, któremu powiedziano, aby sprzedał wszystko, co ma, i rozdał ubogim, ale potem odszedł zasmucony (Mateusza 19 wersety od 16 do 22; Łukasza 18 wersety od 18 do 23). Podążając za prawem samozachowawczym, zgromadził dobra doczesne dla siebie i nie był przygotowany do dzielenia się nimi z innymi. Uczniowie byli zakłopotani radą Jezusa dla bogatego młodzieńca, która wydawała się odzwierciedlać lekkomyślne porzucenie wszelkich własnych interesów.

PRAWDZIWE UCZNIOSTWO

Wtedy Piotr rzekł do Jezusa: "Oto my opuściliśmy wszystko i poszliśmy za Tobą; cóż więc mieć

będziemy?". (Mateusza rozdział 19 werset 27). Piotr przypomniał Mistrzowi, że jako Jego uczniowie spełnili warunki, które starał się narzucić bogatemu młodzieńcowi. Ich wszystko nie było tak wielkie jak jego, ale zasada była taka sama. Po dokonaniu tego poświęcenia naturalnie chcieli wiedzieć, czego mogą oczekiwać w zamian. Pytanie Piotra ujawnia, że jak dotąd nie doceniał on prawdziwego ducha uczniostwa. Być może miał nadzieję, że otrzyma coś w postaci zaszczytów i prestiżu. Zamiast być pokornym rybakiem, mógł pragnąć znaczącej pozycji w królestwie Mesjasza, bycia władcą lub kimś wielkim wśród ludzi.

Jezus odpowiedział: "Zaprawdę powiadam wam: Wy, którzy poszliście za Mną, w czasie odrodzenia, gdy Syn Człowieczy zasiądzie na tronie swej chwały, zasiądziecie i wy na dwunastu tronach, sądząc dwanaście pokoleń Izraela. A każdy, kto opuści domy, braci, siostry, ojca, matkę, żonę, dzieci, ziemię dla mego imienia, stokroć tyle otrzyma i życie wieczne odziedziczy". (Mateusza rozdział 19 wersety 28 i 29). Z tego fragmentu nie powinniśmy wyciągać błędnego wniosku, że Pan chce, aby chrześcijanie poświęcali innych. Błędem byłoby pozbawianie naszych rodzin niezbędnych wygod i zaopatrzenia.

Jednak po uczynieniu tego, nadwyżka należy do Pana.

WEŹ SWÓJ KRZYŻ

Kiedy Jezus oznajmił swoim uczniom, że idzie do Jerozolimy i że spodziewa się tam aresztowania i śmierci, Piotr nie chciał o tym słyszeć. "Wtedy Piotr wziął Go i zaczął Go upominać, mówiąc: Niech to będzie daleko od ciebie, Panie; to ci się nie stanie". Odpowiedź Jezusa na tę dobrą radę brzmiała: "Idź precz ode mnie, szatanie; jesteś dla mnie zgorszeniem, bo nie smakujesz tego, co Boże, ale tego, co ludzkie". (Mateusza 16 wersety 22 i 23). Piotr usiłował przekonać Mistrza, że powinien pozwolić, aby interes własny wpłynął na niego i nie iść do Jerozolimy, gdzie, jak wiedział, czekali jego wrogowie.

Piotr nieświadomie promował sprawę Szatana, który zawsze zachęca ludzi do myślenia przede wszystkim o sobie. Ludzie tego świata, którego księciem jest Szatan, najczęściej myślą przede wszystkim o sobie. Jest to otwarcie ich sposób życia, i to od czasów Edenu, ale nie jest to sposób Boży. "Wtedy rzekł Jezus do swoich uczniów: Jeśli kto chce pójść za Mną, niech się zaprze samego siebie, niech weźmie

krzyż swój i niech Mnie naśladowe. Bo kto chce zachować swoje życie, straci je, a kto straci swe życie z mego powodu, znajdzie je" - wersety 24 i 25.

Nawet wtedy Jezus ofiarnie tracił swoje życie za cały świat ludzkości. Ogólnie rzecz biorąc, w dzisiejszym społeczeństwie większość uważa za głupie myślenie o kimkolwiek innym niż o sobie. Jezus jednak apelował do umysłu i serca Piotra i innych uczniów, kierując ich uwagę na fakt, że ich życie zostanie ocalone w Boży sposób, a nie poprzez podążanie za światową zasadą "najpierw ja".

Przezwyciężenie świata oznacza, że jako chrześcijanie przeciwstawiamy się zasadzie samolubstwa, którą jesteśmy otoczeni z każdej strony. Kładziemy nasze życie bezinteresownie w służbie Bogu, Prawdzie i braciom (Filipian 3 wersety 7 i 8; 1 Jana 3 werset 16). (Filipian 3 wersety 7 i 8; 1 Jana 3 werset 16). Nie jesteśmy powołani do bycia "poza światem" ani do życia w izolacji od świata. (Jana 17 werset 15). Raczej, chociaż jesteśmy na świecie, mamy pozostać oddzieleni od jego zasad i standardów i nie pozwalać sobie na uleganie jego samolubnemu duchowi. Sprawdzianem dla nas jest to, że chociaż fizycznie żyjemy i pracujemy na

świecie, nie powinniśmy dostosowywać się do jego ogólnego ducha, ale nadal starać się stracić nasze życie dla sprawy Bożej miłości. Rzymian 12 werset 2

CHRZEST AŻ DO ŚMIERCI

Bogate błogosławieństwo czeka na chrześcijan każdego roku, gdy upamiętniają ofiarną śmierć naszego Pana Jezusa. Spożywanie symbolicznego chleba i kielicha reprezentuje przywłaszczenie sobie korzyści płynących z Jego ofiary. (Mateusza 26 wersety od 26 do 29). Otrzymawszy w ten sposób korzyści z Jego okupowej ofiary, radujemy się z Boskiej łaski względem nas i pamiętamy o naszym przywileju ofiary, aby "codziennie umierać", niejako zapierając się samych siebie i kładąc swoje życie w czynieniu woli Bożej. (1 Koryntian 15 werset 13). Może to obejmować ostracyzm ze strony świata, wydatkowanie siły fizycznej lub zranienie przez tych, którzy oczerniali nas swoimi słowami.

Nasz chrzest jest chrztem w śmierć Jezusa. "Czyż nie wiecie, że my wszyscy, którzyśmy otrzymali chrzest zanurzający w Jezusa Chrystusa, zostaliśmy ochrzczeni w Jego śmierć? Dlatego też zostaliśmy razem z nim pogrzebani przez chrzest w śmierć, abyśmy tak jak Chrystus został wzbudzony z

martwych przez chwałę Ojca, tak i my postępowali w nowości życia. Jeśli bowiem zostaliśmy razem wszczępieni w podobieństwo Jego śmierci, będziemy też na podobieństwo Jego zmartwychwstania". Rzymian 6 wersety od 3 do 5

Otrzymaliśmy specjalne zaproszenie do podążania śladami naszego drogiego Pana i Mistrza. "Podążać" za Nim oznacza, że nasze doświadczenia w świecie będą podobne do Jego doświadczeń. Jezus wyjaśnił: "Zaprawdę, zaprawdę, powiadam wam: Sługa nie jest większy od swego pana, a posłany od tego, który go posłał". (Jana 13 werset 16). Tym, którzy wiernie podążają śladami Mistrza, nawet jeśli są "znienawidzeni bez powodu", dana jest obietnica: "Temu, kto zwycięży, dam zasiąść ze mną na moim tronie, tak jak i ja zwyciężyłem i zasiadłem z moim Ojcem na jego tronie". Objawienie 3 werset 21